

Státní oblastní archiv v Plzni - 5. oddělení

Velkostatek Obytce

1732-1939

Inventář

EL NAD č.: 20093

AP č.: 662

Marie Wasková

Klášter 2011

OBSAH

Úvod:

I. Vývoj původce archivního fondu	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	11
III. Archivní charakteristika archivního fondu	15
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	18
V. Záznam o uspořádání archivního fondu	20
Poznámky	21
Seznam použitých pramenů a literatury	22

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	25
Příloha č. 2: Dnešní a německá či již nepoužívaná znění místních jmen	26
Příloha č. 3: Tzv. archivní inventář vrchnostenské kanceláře obsažený v popisu velkostatku z roku 1807 jako příloha 19	28

Inventární seznam:

I. KNIHY

A) Dominikální agenda	32
B) Přenesená agenda	
Soudní agenda	32

II. SPISOVÝ MATERIÁL

A) Registraturní pomůcky	37
B) Spisy	
1) Manipulované spisy	37
2) Nemanipulované spisy	38

III. MAPY

A) Přehledové mapy	38
B) Katastrální mapy	39
C) Lesní mapy	39

Tiráž	41
--------------	----

I. Vývoj původce archivního fondu

V okamžiku zániku patrimoniální správy k panství Obytce náležely vsi Obytce, Kydliny, Bolešiny, Myslovice, Vítkovice, Kvaslice, Hoštice, Hoštičky, Kroměždice a mlýn jménem Činovec.¹⁾ Panství se rozkládalo přibližně pět kilometrů východně od Klatov, na severu hraničilo s maltézskou komendou Měcholupy, na východě s panstvím Plánice, na jihu s velkostatkem Nový Čestín a na západě s katastrem města Klatovy.

Ves Obytce se v písemných pramenech poprvé objevuje zhruba v první třetině 13. století, kdy byla součástí držby kláštera sv. Jiří na Pražském hradě. Později se Obytce neznámou cestou dostaly do světského vlastnictví, berní rejstřík Plzeňského kraje je eviduje k roku 1379 rozdělené mezi Zbraslava a Buška, snad členy rodu Obyteckých z Obytec. K roku 1404 se - ovšem jako majitel dvora Prácheň - připomíná Mich z Obytec a k roku 1411 znají písemné prameny Výška z Obytec. V průběhu patnáctého století se v držení Obytec zřejmě vesměs střídali příslušníci rodu Obyteckých z Obytec, jinak angažovaní ve službách vyšší šlechty na více místech Prácheňska. Kolem roku 1470 zemřel bezdětný majitel dvora v Obytcích Výšek, syn Oldřicha Chuchle z Obytec. V roce 1483 odkázal další Výšek z Obytec (syn Janův a bratranec výše uvedeného Výška) své zboží v Prácheňském kraji strýcům Václavovi, Albrechtovi a Bohuslavu Vydunům. Obytce ujali Albrecht a Bohuslav, po Albrechtově náhlé smrti se Bohuslav Vyduna podělil s Albrechtovým synem Bohuslavem, kterému obytecký statek přenechal. Po roce 1484 držel Albrechtův syn Bohuslav Obytecký kromě vsi Obytce také Hoštice, Střítež, Lhotku, díl Kydlin a popluží v Habarticích. Roku 1494 byly k Obytcům přikoupeny Hoštice.²⁾ V roce 1543 si do desk zemských nechali Bohuslavovi synové Albrecht, Václav Vyduna, Jan, Šebestián, Petr a Alexi zapsat zděděné zboží, totiž tvrz, dvůr a ves Obytce, vsi Myslovice,³⁾ Hoštice a půl vsi Kydlin. V roce 1544 přikoupili bratři Obytečtí nedaleké Hoštičky a Vítkovice, s nimiž se oddělil Albrecht Obytecký.⁴⁾ Václavovi připadly v roce 1545 Kydliny ⁵⁾ a také ostatní bratři se o zbývající statek Obytce podělili (1553). Do roku 1583 však ve svých rukou soustředil díly Obytců Jan z Obytec, načež je odkázal Janu Kocovi z Dobrše.

V roce 1584 tedy Janův statek zdědil Jan Koc z Dobrše a na Bystřici. Jan Koc pak přikoupil znovu Vítkovice, a také Kvaslice. Dalším držitelem Obytec byl Janův syn Jan Václav Koc z Dobrše a po něm statek získali jeho synové Diviš, a po něm Adam Havel. Kocové z Dobrše Obytce v průběhu sedmnáctého století několikrát zcizili a opět získali. Nejprve v roce 1631 prodal tvrz, dvůr a ves Obytce a vsi Vítkovice a Kvaslice Adam Havel Koc Václavovi Markvartovi Šofmanovi z Hemrlesu. Po pánu z Hemrlesu držel Obytce Vilém Pikhart Břeněk ze Zeleného Údolí, který je někdy před či k roku 1651 prodal Maximiliánovi Jiřímu hraběti z Dobrše.⁶⁾ Maxmilián Jiří Koc z Dobrše ke statku přikoupil Bolešiny s mlýnem Činovec a opět Myslovice.

Berní rula Plzeňska uvádí zhruba k roku 1654 panství Obytce v majetku Maxmiliána Jiřího

Koce, přičemž ke statku patřily vsi: Obytce (devět hospodářství, dva židé), Kroměždice (deset hospodářství, jeden nově usazený), Myslovice (pět hospodářství), Bolešiny (16 hospodářství, jedna poustka, dva židé), Vítkovice (dvě hospodářství, tři poustky), Kvaslice (pět hospodářství, jedna poustka) a Zdebořice (osm hospodářství, 11 poustek, dva židé), suma sedm vesnic, jedna fara (ve Zdebořicích), 1306 strychů rolí a šest židů (rodin). Nejvýnosnější vsi na panství byly Bolešiny a Zdebořice - zde uvádění hospodáři jsou všichni počítáni do kategorie sedláci. Z berní ruly také vyplývá, že na panství zůstalo po třicetileté válce pouze pět pustých hospodářství. Ve Zdebořicích si totiž z jedenácti opuštěných selských gruntů vrchnost udělala panský dvůr. Už v roce 1657 však byly Zdebořice od panství odděleny s názvem Nový Dvůr jako samostatný statek a v roce 1667 připojeny k týneckému panství. Další panský dvůr si vrchnost zřídila ze tří poustek ve Vítkovicích (šlo o dva selské a jeden chalupnický grunt). Na panství, a to patrně na katastru Obytec, pak měla ležet také zaniklá vesnice Chrást (zmínka o ní 1653; v pozemkových knihách k roku 1787 zmíněna *pole w Chrastu*).

Po smrti Maxmiliána Koce z Dobrše užívala obyvecký statek doživotně jeho vdova Anna Eliška Kocová, rozená Černínová z Chudenic (zemřela 1663). Roku 1668 musel být majetek pro své zadlužení prodán. Kupcem se stal syn Anny Elišky z prvního manželství Jindřich Bedřich hrabě z Gutštejna, který v roce 1680 přikoupil od Alexandra Mikuláše Šofmana z Hemrlesu znovu Hoštice a Hoštičky a získal také opět Kydliny.

Gutštejn v roce 1685 prodal Obytce, Myslovice, Kydliny, Hoštice a Hoštičky Leopoldu Antonínovi hraběti z Trautmannsdorfu, a ten nechal statek Malé Hoštice (k němuž patřily dvě vsi, totiž Hoštičky [*Malé Hoštice*] a [*Velké*] Hoštice) a statek Kydliny v roce 1687 definitivně přičlenit k obyveckému panství.

V roce 1700 odkoupil Obytce od hraběte Trautmannsdorfa Adam Humprecht Fortunát Koc z Dobrše. K roku 1732 v obyveckých pozemkových knihách figuruje v roli majitele Karel Štampach (Karl Maximilian Steinbach z Kranichsteinu), který zároveň držel sousední statky Nový Čestín a Habartice. Karel Štampach však vězel již k roku 1739 natolik v dluzích, že musel být jeho majetek rozprodán v soudní exekuci. V roce 1739 byly Obytce komisionálně oceněny na 90 106 zl. (při té příležitosti se v pozemkové knize obejevilo jméno Maxmiliána Filipa svobodného pána z Wildenau, zřejmě jednoho z komisařů, confirmujícího starší smlouvu na odevzdání dominikálního domku do svobodného vlastnictví). Majetek zadluženého Karla Štampacha získal jeden z jeho věřitelů, svobodný pán Ignác von Unwerth, který pak vlastnil Obytce mezi lety 1740 a 1749.

Dne 1. července 1749 uzavřel Ignác von Unwerth smlouvu o prodeji panství s řádem maltézských rytířů (johanitů). Cena byla stanovena na 84 000 zl. a 2500 klíčného (*Schlüsselgeld*). Řád koupí Obytec naplnil závěť salcburského arcibiskupa Johanna Ernesta hraběte Thun-Hohensteina (člen řádu, zemřel již v roce 1709), který johanitům odkázal peníze na novou

komendu (též komturství; tj. obročí bez povinnosti vykonávat církevní službu). Do desk zemských byla smlouva o koupi Obytců řádem, zastoupeným hrabětem Vigiliem Basilem Thun-Hohensteinem, definitivně zanesena 3. března 1751 (vločka O III 61). Hrabě Vigilius Basilius Thun-Hohenstein, komtur (komendátor, kommandeur) řádu maltézských rytířů, se stal prvním johanitským držitelem obytecké komendy. Podle Sommera údajně teprve on ustanovil z Obytec komendu a navíc jejich nejbližší držbu podmínil rodovou poslušností, totiž určil Obytce jako komendu pro tři po sobě následující členy maltézského řádu z rodu Thun-Hohenstein. Lze ovšem předpokládat, že ve skutečnosti tuto podmínku předávání komendy komturům z rodu Thun-Hohenstein zakotvil ve své poslední vůli už zmiňovaný salcburský arcibiskup Johann Ernest Thun-Hohenstein.

Někdy v první třetině osmnáctého století se k panství Obytce vrátily Vítkovice a ve druhé třetině osmnáctého století také Kroměždice, od konce sedmnáctého století na čas opět zcizené (srv. výčet vsí v berní rule a za Leopolda Antonína Trautmannsdorfa).

Tereziánský katastr podává zhruba k roku 1757 o statku Obytce v Klatovském kraji následující obraz: k panství příslušely vsi Obytce s celkem 13 hospodáři, Kydliny s 16 hospodáři, Kroměždice s 11, Myslovice s devíti hospodáři, Bolešiny o 18 hospodářích, Vítkovice se čtyřmi, Kvaslice se třemi a spojené Hoštice a Hoštičky dohromady s 11 hospodáři. Od dob berní ruly můžeme pozorovat určitý růst vesnic a osazení někdejších poustek. Hlavním zdrojem obživy byl prodej obilí do Klatov. V Obytcích byly dle dominikální fase dvě vrchnostenské hospody, rustikální fase ale hovoří jen o jednom tam usazeném panském krčmáři. Krom něj byl v Obytcích také panský ovčák, panský kovář, švec (podruh v panské chalupě), mlynář (v panském mlýně o dvou kolech se stoupou a s pilou na nestálou vodu 7) a mlynářka (rovněž v panském mlýně o jednom složení a se stoupou na nestálé vodě). Žily zde také čtyři židovské rodiny (obchodník s plátnem a peřím, obchodník s peřím a kožkami, panský draslař a panský vinopalník mající v nájmu vrchnostenskou vinopalnu,⁸) který zároveň obchodoval i s plátnem a porážel dobytek). Nedaleko Obytec stál při kapli sv. Barbory (dle poznámky v dominikální fasi byla nově vystavěná) dřevěný špitál zaopatřující tři osoby. V Kydlinách fungovala škola - je zde uváděn učitel, a vrchnostenská hospoda - sídlil tu panský šenkýř. V Kroměždicích zachytila rustikální fase dalšího panského krčmáře (v exeqvatoriu dominicale ale v Kroměždicích panská hospoda uvedena není) a pastýře. V Myslovicích byli usazeni panský ovčák, panský šenkýř ve vrchnostenské hospodě a mlynář (v panském mlýně o jednom složení s jednou stoupou na nestálé vodě). V Bolešínách byl obecní násadní rybník na dvě kopy, ve fasi je uveden i panský krčmář. Ve Vítkovicích sídlil další mlynář (na panském mlýně s jedním kolem a stoupou na nestálé vodě), v Kvaslicích jeden panský krčmář ve vrchnostenské hospodě a v Hošticích s Hoštičkami byl kromě panského šenkýře také ovčácký mistr, pastýř a panský polesný. Dominikální fase navíc doplňuje, že na panství byly násadní rybníky na 30 kop a

výtažní na 32 kopy (Vražebník, Kydlinský, Smětiprach, Kozinec, Pod pivovarem, Kvaslický, Myslovský mlejnský, U flusárny, U dvora Hoštic, Mlýnský, Nedopejr, Pod pastuškou, U ovčina myslovského, U židů a Nový rybník). Vrchnostenský pivovar (doložený mladšími zprávami v Obytcích) měl roční výstav 318,5 sudu. K farnímu kostelu sv. Václava v Kydlinách patřilo celkem 824 duší (Kydliny, Obytce, Bolešiny, Myslovice, Vítkovice, Kvaslice, Hošnice, Hoštičky a pak Nový Čestín, Mochtín a Újezdec vně panství).

Další, byť stručnější popis panství se dozvídáme z dvanáctého svazku Schallerovy topografie vydaného v roce 1789. Obytecká komenda byla stále v držení johanitského komtura Vigilia Basilia Thun-Hohenstein, tou dobou již sedmaosmdesátiletého. V Obytcích stál na místě někdejší tvrze Obyteckých z Obytec zámek (zmiňován již k roku 1749), a při něm fungovala kaple Přátelství Kristova [*Freundschaft Christi*]. Za vsí stála kaple sv. Barbory, založená dle Schallera hrabětem Gutštejnem (srv. údaje o zvonu se jménem Maxmiliána Koce z Dobrše a datací 1651), a celé Obytce čítaly 40 domů. V Kydlinách bylo 32 domů a farní kostel sv. Václava (fara zde zmiňována už v letech 1384 a 1404). Hošnice sestávaly z devíti stavení, v Hoštičkách bylo domů 16, ve Vítkovicích šest, Kvaslicích pět, v Bolešínách 31 domů, v Myslovicích 20 a v Kroměždicích také 20 domů. Činovecký mlýn Schaller zvlášť neuvádí. Obyvatelstvo na panství bylo české a živilo se převážně zemědělstvím.

Vigilius Basilius Thun-Hohenstein držel Obytce do roku 1790. Po něm v lednu 1791 nastoupil Kajetán Thun-Hohenstein, který zemřel patrně roku 1814. Třetím komturem z rodu Thun-Hohenstein byl hrabě Ernest. Poslední thun-hohensteinský komtur zemřel 5. ledna 1827 (pohřben v kostele v Kydlinách) a po jeho smrti Obytce připadly johanitům jako komenda už bez rodového omezení.

Podle schematismu pro rok 1828 spravoval panství Obytce po smrti hraběte Ernesta Thun-Hohensteina administrátor Martin Pecka, už příští rok byl ale držitelem Obytec hrabě František Khevenhüller-Metsch.

Zhruba od roku 1836 či 1837 nejméně do poloviny čtyřicátých let 19. století držel Obytce další člen maltézskeho řádu, František Egon lantkrabí z Fürstenberga.

Koncem třicátých let 19. století zabíral podle Sommera statek Obytce celkem 3780 jiter 663 čtverečních sáhů (2175,6 ha) rozlohy, z toho bylo dominikální půdy 863 jiter 250 čtver. sáhů (1128,3 ha) a rustikálu 1819 jiter 1335 čtver. sáhů (1047,3 ha). Největší část půdy byla využívána zemědělsky, lesy pokrývaly zhruba čtvrtinu panství (536,6 ha). Na panství žilo 2350 obyvatel včetně šesti židovských rodin, jazykově převládala čeština. Hlavním zdrojem obživy bylo tradičně zemědělství, vedle méně náročných plodin se dala na místní středně úrodné půdě s úspěchem pěstovat i pšenice. K 30. dubnu 1837 bylo na panství napočítáno 59 koní (pouze 4 kusy k dominikálu), 640 kusů hovězího dobytka (šestina dominikálních), 1568 ovcí (dvě třetiny v majetku

dominikálu) a 173 prasat (výhradně poddanských). V režijním hospodaření vrchnosti byly čtyři dvory (v Obytcích, Myslovicích, Kydlinách a Hoštičkách 9) a jeden ovčín v Obytcích. Dvůr v Kvaslicích byl propachtován. Lesy tvořily jeden revír a vzhledem k mladému porostu v této době ještě nebyly výnosné (stav zvěře byl bezvýznamný). Kromě zemědělství se místní obyvatelstvo živilo také řemesly, vesměs se ovšem jednalo o spotřební odvětví pokrývající lokální trh (např. sládek, výrobce pálenky, bednář, řezník, kramář / podomní obchodník, 8 pláteníků, 5 zedníků s 10 tovaryši, 6 mlynářů, sekerník [*Mühlenbauer*], 6 kovářů, 6 krejčích, 6 ševců, 4 truhláři, kolář, cihlář a tesař). Při Bolešínách se těžil v lomech vápenec, expedovaný jako dobrý stavební materiál do okolí. Spojení obstarávala zemská silnice, nejbližší pošta byla v Klatovech, fara v Kydlinách. Dle Sommera od roku 1770 fungoval v Obytcích v jedné chalupě špitál pro tři osoby založený Maxmiliánem Kocem z Dobrše (ve skutečnosti ho však uvádí už tereziánský katastr k roku 1757, srv. výše).

Ves Obytce tedy čítala podle Sommera koncem 30. let 19. stol. 71 domů s 516 obyvateli,¹⁰) krom toho se zde nacházela kaple sv. Barbory (jejíž vznik klade Sommer podle nápisu na zvonu k roku 1651, srv. výše), zámek zbudovaný v 18. století na místě původní tvrze (někdejší zámecká kaple už není zmiňována, patrně zanikla), hospodářský dvůr v režii panství, ovčín, pivovar, myslivna, vrchnostenský chudobinec (*Armen-Spital*), hospoda a mlýn o jednom složení. V Kydlinách bylo 43 obytných stavení s 316 obyvateli,¹¹) farní kostel sv. Václava, fara a škola pod patronátem vrchnosti. Také tu byl provozován v režii velkostatku jeden dvůr. Bolešiny sestávaly z 50 stavení se 345 obyvateli,¹²) nedaleko ležely zmiňované vápencové lomy. Myslovice měly 49 domů se 395 obyvateli,¹³) v provozu zde byl další hospodářský dvůr v režii vrchnosti, cihelna a mlýn s jedním složením.¹⁴) Ve Vítkovicích, obklopených lesy, stálo pouhých 10 domů se 148 obyvateli,¹⁵) myslivna a mlýn o jednom složení s pilou. Kvaslice byly dominikální ves s osmi domky a 67 obyvateli,¹⁶) krom toho zde byl jeden propachtovaný panský dvůr a mlýn s jedním složením. Hoštice tvořilo 20 domů a 121 obyvatel,¹⁷) v provozu tu byl mlýn s jedním složením.¹⁸) V Hoštičkách stálo 31 domů s 261 obyvateli ¹⁹) a jeden hospodářský dvůr. Kroměždice s 28 staveními a 181 obyvateli ²⁰) byly narozdíl od zbytku panství přiřazeny k Plánici. Jako poslední součást statku Obytce jmenuje Sommer mlýn Činovec se dvěma složeními a pilou u Slavošovic.²¹)

Schematismy druhé poloviny devatenáctého století při popisu obyveckého velkostatku uvádějí, že se jedná o komendu maltézského řádu, někdy je přitom užit termín nadační panství, jindy alodiální statek nebo jen statek.

Začátkem šedesátých let 19. století držel obyveckou komendu Sigismund svobodný pán von Reischach. Nejpozději od konce sedmdesátých let 19. stol., resp. roku 1880 byly Obytce v užívání komtura Rudolfa hraběte Hardegga a ten je zde jako držitel uváděn nejméně do roku 1910. Celková rozloha velkostatku k roku 1880 byla 1176 ha, z čeho 671 ha připadalo na zemědělskou půdu a 493

bylo zalesněných. Hospodářské dvory ve vlastní režii se nacházely v Obytcích, Hošticích, Kydlinách a Myslovicích (celkem 600 ha), dvůr Kvaslice (71 ha) byl rozparcelován a pronajat. K zámku patřila okrasná zahrada, rybníky zabíraly 11 ha, lesní revíry byly Obytce, Hoštice, Myslovice, Vítkovice. K roku 1887 byl vrchnostenský pivovar v Obytcích v nájmu Ludvíka Dvořáka a dvůr v Myslovicích měl pronajat Hermann Weil. K roku 1891 zmiňuje schematismus existenci zámecké kaple při zámku, zahrady a úřednického domu (*Beamtenwohnung*) v Obytcích. Ve vlastní režii byly tou dobou dvory v Obytcích, Hošticích a Kydlinách; v nájmu byly dvory Myslovice (Herrmannu Weilovi; v roce 1906 už byl ale zpět v režii) a Kvaslice (rozparcelované). Pronajat byl také obyčejný pivovar (stále Ludvíku Dvořákovi), naopak pila ve Vítkovicích a cihelna v Myslovicích zůstávaly v režii velkostatku. Rozloha velkostatku byla k roku 1891 udávána jen 1109,65 ha.

Pozemková reforma zachytila soupisovou výměru velkostatku o velikosti 1094 ha, z toho zemědělské půdy 506 ha. Kromě propachtovaného kvaslického dvora byly všechny ostatní (Hoštice, Kydliny, Myslovice a Obytce) v režii velkostatku. Pozemkovou reformu Obytec vedl v roce 1924 přidělový komisař Ing. Ot. Rákosník. Zábor se týkal celého velkostatku, reformě bylo nakonec podrobena celkem (včetně deseti směn za jinou půdu) 520 ha zemědělské a 1 109 ha celkové výměry půdy. Drobní nabyvatelé obdrželi 352,5 ha zemědělské půdy, resp. 377,50 ha z veškeré půdy. Kvaslický, kydlinský a myslovický dvůr byly rozděleny prakticky celé, Obytce a Hoštice jen cca z poloviny a jejich druhá polovina byla maltézskému řádu propuštěna ze záboru. Stejně tak zůstala velkostatku celá výměra lesů (537,5 ha). Velkostatek měl po reformě výměru 167,5 ha zemědělské a 731,5 ha veškeré půdy, v režii zbyla také cihelna v Myslovicích.

Podle zprávy Zdeňka Lhotáka, lesního správce předávajícího velkostatek v rámci poválečné konfiskace, koupil v roce 1926 Obytce od řádu maltézských rytířů Ing. Václav Horák. Tento předposlední majitel Obytcé nedržel dlouho a roku 1930 velkostatek prodal Ing. Bohdanu Pantoflíčkovi s manželkou Kamilou. Ing. Pantoflíček zemřel v roce 1944 a velkostatek byl až do doby konfiskace v pozůstalostním řízení. Před převzetím Obytec státem patřilo k velkostatku pouze 720 ha (z toho lesa 540 ha).

Nejpozději k roku 1746 máme výslovně doloženu vrchnostenskou kancelář, která sídlila v samostatném úřednickém domě (*Beamtenwohnung*) v areálu hospodářského dvora v Obytcích, jehož součástí byl i zámek. Zhruba od poloviny 18. století známe i jména některých zaměstnanců kanceláře. V roce 1749 porovnával vklady do gruntovnice s originály smluv k tomu zplnomocněný Anton Ferdinand Honzátka, (*p.t. Procura.*). U vkladů z let 1746 až 1776 se v pozemkových knihách setkáváme s dodatečným podpisem Antona Frantze Haana, přísěžného revidenta (*beaydigter Revident*), potvrzujícího shodu vkladu s originálem. Mezi lety 1786 až 1788 se v pozemkových knihách objevuje jméno Vojtěcha Josefa Velíška coby hraběcího thunského zplnomocněnce

(*Adalbert Jos. Wellischek Graf Thunischer Bevollmächtigte die Commendate [!] zu Obitz; Bevollmächtigter; plnomocník*).

V době nepřítomnosti majitele statku zastupoval a i jinak statek vedl hospodářský správce (k roku 1807 jsou jeho agendy vyjmenovány jako *Publicum et Politicum, Rent- Burggrafen- Steuer- Waisen- Forst und Waldamt* a vrchní dohled nad vším hospodářstvím, stavbami atd.). Při přebírání panství hrabětem Vigiliem Basiliem Thun-Hohensteinem se titulem hospodářský hejtman (*Würthsch. Haupt.*) podepsal Josef Carl Kinzeli. V letech 1759-1772 byl správcem Jan Václav Nemrha (*Verwalter*), v letech 1773 až 1775 Jan Václav Kopřiva (*toho času zřízený správce, Wirtschaffts Verwalter*), v roce 1777 je uváděn Jan Václav Kolliant, k roku 1776 a pak až k roku 1781 má titul správce Jan Václav Kalivoda/Kalliwoda (Kolliant a Kalivoda - dvě varianty téhož jména??), 1789-1802 Wenzl Joseph Goller (*Amts Verwalter*). V letech 1802-1809 je v Obytcích doložen správce Johann Schütz.

Také na obyveckém panství zajišťoval od josefinských reforem soudní agendu justiciár. Začátkem devadesátých let 18. století (1791-1792) byl při vrchnostenském úřadu v Obytcích na postu justiciára zaměstnán František Brožovský, k roku 1794 už to byl J. Mach a zhruba od roku 1795 vykonával soudní agendu justiciár Franz Wellner, advokát z Klatov a justiciár na více panstvích klatovského kraje zároveň.

Ve vrchnostenské kanceláři působili také úřední písaři - aktuárové (k roku 1807 označení jako první a druhý úřední písař, *Erster und Zweiter Amtsschreiber*) a úřední posel. Krom toho máme z roku 1807 zmínku polesném, resp. jeho obydlí (*Waldbereiters Wohnung*) a dokonce i o obydlí úředního mušketýra (*Amts Musquetirs Wohnung*). Vedle nich byli zaměstnanci obyveckého vrchnostenského statku také vrchnostenský sedlář, kovář, zahradník, ovčák a kolář.

V letech 1790-1809 se v pozemkových knihách objevuje jméno aktuára Antonína Koránka, nejméně k roku 1807 byl druhým písařem Joseph Schedlbauer. V letech 1807-1811 byl aktuárem Vincenc Jelínek (koncem roku 1807 a v roce 1809 působil zároveň s Koránkem). Od roku 1811 se objevuje aktuár Georg Wimmer, 1812-1813 Josef Polák, 1814-16 jistý Bayerle, 1817 Kudrna, 1818 Wenzl Ferus, 1819 Jan Černý, 1820 Ignác Němec atd. Aktuárové se v těchto letech rychle střídají a zpravidla působí v obyvecké kanceláři dva najednou.

V letech 1810-1817 je uváděn správce Christoph Pergler, justiciárem byl stále Franz Wellner.

V roce 1817 nastoupil jako správce Franz Knüpfer, kterého v roce 1825 vystřídal Karel Kalina. Franz Wellner se na svém místě udržel. Po smrti posledního komtura z rodu Thun-Hohensteinů Ernesta v roce 1827 spravoval uprázdněnou komendu dočasně administrátor Martin Pecka, jak už bylo zmíněno nahoře. Justiciárem byl v této době Vinzenz Heinrich. Do roka byla ovšem komenda přidělena dalšímu komturovi hraběti Františku Khevenhüller-Metsch, který nejspíš sám jmenoval správcem Josefa Živnu (1828). Soudní úředník se nezměnil. Josef Živna se neosvědčil a v letech

1829-1834 se objevuje coby správce panství Theodor Neuhaus (roku 1830 se podepsal jako provizorní správce, *prov. AmtsVltr.*).

V roce 1834 vystřídal Neuhaus Georg Schrimpf (Georg Schrimpf se v obytecké kanceláři objevuje od roku 1829 s titulem aktuára), post justiciára zastával stále Vinzenz Heinrich. Georg Schrimpf i Vinzenz Heinrich působili ve správě obytecké komendy ještě k roku 1850, kdy se veřejná agenda definitivně přesunula na okresní soud v Klatovech.

K roku 1880 je jako správce velkostatku uváděn opět Georg Schrimpf. Vedle něj byl v Obytcích zaměstnán také obroční (*Kastner*) - k roku 1880 Vinzenz Kloch. Další zaměstnanci měli na starosti lesní hospodářství - jmenováni jsou lesní (*Förster*) Jan Kučera a místní lesní adjunkt (*Localadjunkt*) ve Vítkovicích Karl Voit. Do roku 1887 se úředníci částečně vyměnili. Post správce zastával Vinzenz Kluch (Kloch), účetní (*Rechnungsführer*) byl Friedrich Hofbauer, zahradník Josef Reindl. Lesní personál se nezměnil. Schematismus na rok 1891 opět zmiňuje v Obytcích existenci samostatného úřednického domu (*Beamtenwohnung*). V letech 1900-1910 byl správcem obytecké komendy Karl Schmid, účetním Wilhelm Zeis, revírním (*Revierförster*) Jan Horálek, místo lesního místního adjunkta stále držel Karl Voit a zahradníkem byl Franz Moravec.

V okamžiku záboru Obytec v rámci pozemkové reformy bylo v režii velkostatku zaměstnáno 37 zaměstnanců (1 úředník, 8 zřízenců, 10 deputátníků a 18 stálých dělníků).

Zhruba od třicátých let vedl obytecké lesní hospodářství lesní správce Zdeněk Lhoták, lesní správa sídlila v Obytcích. Lhoták (stále ve funkci lesního správce) pak Obytce předával i při poválečné konfiskaci.

Na obyteckém panství a později velkostatku jakožto maltézské komendě probíhala pravidelná komisionelní šetření, tzv. meliorace, tj. zjišťování provedených zlepšení na statku dočasným uživatelem. Dokumentace k provedeným melioracím je v archivu maltézského velkopřevorství (NA, Maltézští rytíři - české velkopřevorství, Praha) dochována mj. z let 1807, 1825, 1833, 1843, 1849, 1856, 1900, 1911. Supervizi nad správou Obytců jakožto komendy vykonával hospodářský inspektor velkopřevorských panství.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Pro nejstarší období nemáme o způsobu uchovávání písemností obyčejného panství žádné doklady. Od sklonku první poloviny 18. století však lze předpokládat jejich stabilní uložení při zámku v Obytcích, odkud byla vedena správa panství. Část písemné agendy týkající se Obytec ovšem byla od poloviny osmnáctého století, tj. od vzniku maltézske komendy do dvacátých let 20. stol. zřejmě ukládána také v centrální správě maltézkých panství, v registratuře sekretariátu, resp. při hospodářské inspekci velkopřevorství (v letech 1860-1920 sídlila ve Strakonících).

Jak uvádí kabreum komendy Obytce čili popis statku z roku 1807, bývala vrchnostenská kancelář v Obytcích za bývalých majitelů umístěna nevhodně v prostorách ze spalného materiálu, totiž v úřednickém obydlí (*Beamtenwohnung*), které se nacházelo proti hospodářskému dvoru. Toto stavení sestávalo ze tří malých pokojů, malé kanceláře a postranní místnosti. Hrabě Kajetán Thun-Hohenstein nechal úřednický dům přestavět a mj. k němu nechal přistavět dvě zcela nové klenuté místnosti. Kancelář byla zřízena v jedné prostorné světnici s postranní místností, oddělena od bytu úředníků. Navíc zatímco dříve byly v kanceláři k uchovávání písemností pouze dvě skříně, Kajetán Thun dal zřídit řádný předpisový archiv, opatřený dvojitými dveřmi a zámkem. Uspořádání kanceláře existovalo od roku 1794. Kabreum také dále popisuje, že registratura byla srovnána předpisově podle platných zákonů, archiv byl řádně rozdělen do příslušných fachů a stejně tak úřední rukopisy a vrchnostenské listiny. Jako příloha č. 19 je v kabreu uveden i tzv. inventář archivu, poskytující jakýsi přehled jeho uspořádání (viz příloha č. 3), v němž ovšem překvapivě chybí agenda *Judiciale* (pozemkové knihy jsou uvedeny v poslední položce *Amtskästen*).

Pořádací systém spisovny v obyčejné kanceláři byl později zřejmě změněn, podle zprávy o stavu archivu z roku 1934 totiž bylo např. oddělení *Contributionale* rozděleno do 24 oddělení (zatímco kabreum uvádí v *Contributionale* pouze pět fachů). Táž zpráva jinak uvádí, že pořádací systém byl vytvořen podle obvyklého patrimoniálního úzu a od dvacátých let 19. století že se vydělovala vlastní dominikální agenda se zvláštní signaturou (citovaná zpráva viz viz níže).

V roce 1850 byly z patrimoniální spisovny odevzdány Okresnímu soudu v Klatovech knihy s civilní soudní agendou a to - dle zachovaného předávacího protokolu - přesně v tom počtu, v jakém jsou dnes součástí fondu Vs Obytce. Kromě knih byly soudu odevzdány i příslušné spisy. Z nich se dochovaly především spisy pozůstalostního řízení nesoucí trojí signatury, z nichž nejmladší jim byly patrně přiděleny až u okresního soudu (pořadí předaných spisů ale evidentně nebylo měněno, jen jim byly uděleny tyto nové signatury; staré byly škrtnuty). Pravděpodobně nejstarší z dochované trojice ukládacích značek nese vždy označení *Fach* s římskou číslicí a písmenem *j* (*Judiciale*) a *Fasc.* s arabskou číslicí, pod níž za lomítkem následuje arabskou číslicí číslo samotného spisu (např. *Fach Xj Fasc. 4/2*). Pravděpodobně mladší je průběžné pročíslování

všech spisů arabskými číslicemi se zkratkou *P:* či *Post* (např. *P: 105*). Obě tyto značky byly vyznačeny na poslední straně spisu vpravo zhruba uprostřed. Třetí signatura (převzatá inventářem, protože řady starších signatur mají některé mezery) má podobu např. *3-a Fasc. X Post 279*, je psaná červeným inkoustem a je vesměs nadepsána na prvním listu spisu vlevo nahoře. Vzhledem k torzovitosti dochovaného spisového materiálu však z podchycených starších signatur bohužel naprosto nelze celkový registraturní systém blíže rekonstruovat.

Při prodeji velkostatku ing. Václavu Horákovi v roce 1926 nechal tehdejší hospodářský inspektor maltézského řádu Karel Schmid část archivu převést z Obytec do Prahy do archivu velkopřevorství. Podle časového rozmezí tam uložených písemností se zdá, že byla do archivu velkopřevorství odvezena zejména nejstarší agenda, a to včetně písemností pocházejících ještě z období před získáním Obytec pro thun-hohensteinské komendátory (od poč. 18. stol.). V Obytcích měl zůstat pouze omezený archiv především s písemnostmi patrimoniální agendy s časovým rozmezím od konce 18. století do poloviny dvacátých let dvacátého století.

V dubnu 1934 pověřil Státní pozemkový úřad v Praze Čsl. státní archiv zemědělský provést informativní předběžnou úřední prohlídku archiválií a písemností velkostatku Obytce za účelem získání podkladů pro případné dojednání zvláštní dohody ve věcech archivu. Kontrolou byl pověřen dr. Emanuel Janoušek. Ze zprávy o výsledku šetření s datem 21. července 1934, zaslané Státnímu pozemkovému úřadu, se o tehdejším stavu a uložení archivu v Obytcích dovídáme následující:

„Malé zbytky archivu uloženy jsou ve dvou skříních ve velké místnosti v I. poschodí zámku. Jedna ze skříní je stará a nese nápis C o n t r i b. a další jeho 24 pododdělení, která jsou označena římskými číslicemi. Z patrimoniálního archivu však nezachovalo se mnoho spisů, malé zbytky pak jsou převážně ze století XIX. Spisy agendy politické i soudní byly původně archivně zpracovány. Zachované dva repertáře jsou pro léta 1748-1820 a 1820-1835. Svědčí o tom, že zde byla opět vodítkem obvyklá patrimoniální norma. Od 20tých let [19. stol.] odděluje se zvláště agenda dominikální a má zvláštní signaturu. Z ní zachovalo se však též jen několik málo balíků s elenchy. Více jest již účtů vázaných v balících podle let. Ale ani ty nejsou úplné. Společně s patrimoniálními spisy pomíchány jsou i spisy správy velkostatku po roce 1850 s příslušnými účetními knihami. Z knih staršího data lze uvést knihy dekretů z let 1817-24, 1824-1845, Mannschafsbuch z r. 1820. Účetní knihy sirotčí od roku 1820. Uložení archivu jest dobré, za odborné uspořádání stojí.“

O jedenáct let později, s datem 27. srpna 1945, vznikla další (anonymní) stručná zpráva s popisem stavu obyveckého archivu. Archiv byl uložen stále na zámku, nyní ale v přízemí přístavku ve dvou velkých a jedné malé skříní. Jedna ze skříní (nepochybně se jedná o skříň označenou v předchozí zprávě jako „stará“ nadepsaná *Contrib.*) měla následujících čtyřadvacet oddělení:

I. Prägravations-Sachen und Strafsachen

II. Handlungssachen

III. Feuer- Wetter- Wasserschäden

IV. dtto

V. Steuerrechnungen

VI. Klassensteuer

VII. Steuerregulierungs-Akten

VIII. Fassions-Bücher

IX. Grundzertheilungs-Urkunden

X. Grund-Abstiftungs-Urkunde

XI. Robotsachen

XII. Unterthans/Beschwerden

XIII. Getreid-Fond

XIV. Vorspannsachen

XV. Gemeind-Rechnungen

XVI. Grund-Uebergabsurkunden

XVII. Ordin. Steuerakten

XVIII. Rektifikatorische Urkunden

XIX. Häusesteuer

XX. Erwerbsteuer

XXI. Unterschiedliche Steueramts-Angelegenheiten

XXII. Unterschiedliche dtto

XXIII. Miscellania

XXIV. dtto

Rozsah spisů v této skříni byl autorem zprávy odhadnut asi na 5 bm. Ve druhé skříni byly vyrovnány knihy (například *Repertorium aller Gut Obitzer-Grundbücher ab anno 1806*) v rozsahu také cca 5 bm. Nad oběma skříněmi a ve třetí malé skříni byly narovnány knihy i spisy, rozsahem také cca 5 bm. Celkově autor zprávy odhadoval obyčejný archivní fond zhruba na 15 bm. Jak dále zmínil, v kanceláři lesní správy, jejíž spisovnu vedl lesní správce Zdeněk Lhoták, byla navíc uložena hlavní účetní kniha chudinského ústavu vedená od r. 1869 (*Spital-Kassa-Haupt-Buch für die Zeit vom 1. Mai 1869 beginnend*) se značkou XVII/1/8.

V dubnu 1948 byl učiněn zápis o převzetí archivu obyčejného velkostatku do odborné správy Státního archivu zemědělského v Praze - oblastního archivu v Horšovském Týně ve vlastnictví československého státu. Dne 22. dubna 1948 se podle dřívějšího ujednání dostavil k lesní správě zdejšího velkostatku zástupce ministerstva zemědělství - státního archivu zemědělského dr. Václav Davídek, aby převzal archiv velkostatku Obytce, právě zkonfiskovaného podle zákona o revizi pozemkové reformy. Archiv velkostatku předával lesní správce Zdeněk Lhoták jakožto zástupce

velkostatku. Předáno bylo: „*mapa velkostatku, porostní mapy čtyř hájenství, 35 balíků spisů býv. patrimoniálního úřadu a správy velkostatku z doby nejstarší /od konce 18. stol./ až po léta kolem roku 1925.*“ Lesní správce přitom upozornil, že při prodeji velkostatku řádem maltézských rytířů v roce 1926 Ing. Václavu Horákovi nechal johanitský inspektor Karel Schmid z Obytců odeslat jisté spisy do archivu řádu maltézských rytířů v Praze. Správa velkostatku v likvidaci byla po převzetí archivu ještě instruována, aby po skončení své činnosti ohlásila státnímu zemědělskému archivu, že již lze do státní archivní péče odevzat i ostatní novější písemnosti dosud ponechané v kanceláři velkostatku (pakliže si je nevyžádají jiné veřejné úřady).

Je s podivem, že ještě ve zprávě z poloviny roku 1945 zmiňované úřední knihy, které měly být vyrovnány v jedné ze skříní i na ní a na ostatních skříních a čítaly dohromady více než 5 bm, nebyly v dubnu 1948 vůbec předány a ani nebylo zmíněno, co se s nimi stalo, už s ohledem na to, že jinak Lhoták považoval za nutné ohlásit odvoz části archivu do archivu maltézského velkopřevorství v roce 1926. Bohužel ani jinde pak nebyla nalezena jakákoli zmínka o tom, kam se knihy velkostatku během oněch necelých tří let v druhé polovině čtyřicátých let 20. stol. poděly.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archiv velkostatku Obytce, předaný v dubnu 1948, byl nejprve uložen v oblastním archivu zemědělském v Horšovském Týně. Ještě v roce 1948 však byl odvezen do oblastního archivu zemědělského v Orlíku nad Vltavou a tam zařazen do ústředního maltézského archivu, oddělení 101 (komenda Obytce 1773-1926).²²⁾ Jednalo se o zbytky patrimoniální spisovny a novou spisovnu hospodářskou a účetní, která po uspořádání zaplnila 78 kartonů (což mohlo zhruba odpovídat 35 balíkům spisů, uvedených v předávacím protokolu z roku 1948 podepsaném dr. Davídkem). V zásadě se jednalo o pokračování spisů Obytců, odvezených při prodeji velkostatku v roce 1926 do Prahy a včleněných maltézskými archiváři do archivu maltézského velkopřevorství, zvláště do oddělení 9, 54, 92, 93, 95, 101 a 106.

Stávající fond Vs Obytce byl vytvořen především díky přírůstkům z konce 40. až začátku 70. let minulého století. Dle dodatečného zápisu v přírůstkové knize, pořízeného v roce 1998, měly být v roce 1949 do zemědělsko-lesnického archivu v Horšovském Týně předány z Archivu ministerstva vnitra pozemkové knihy a spisový materiál z let 1732-1939 (KP 60/98 - přírůstková kniha patrně omylem hovoří o pozemkových spisech [!] a spisovém materiálu; podle jiného záznamu v knize přírůstků však byly pozemkové knihy delimitovány z ústředního archivu až v šedesátých letech - viz níže). Od 1. ledna roku 1956 byl zemědělsko-lesnický archiv v Horšovském Týně začleněn do Státního archivu v Plzni (dnes SOA v Plzni) a Vs Obytce byl spolu s dalšími fondy přestěhován do pobočky v Klatovech. Podle přírůstkové knihy přibylo v roce 1959 do Vs Obytce pět knih z let 1836-1849 (KP 31/59; spisovna zaniklé klatovské pobočky Sar-187/3-59). Tento materiál byl zařazen mezi spisy a to zřejmě hned po převzetí. V roce 1968 byl sestaven rukopisný prozatímní inventární soupis, doplňovaný i v pozdějších letech (zmíněných pět knih přejetých v roce 1959 a nacházejících se dnes mezi spisy do něj nikdy nebylo zvlášť zaneseno, stejně jako pozemkové knihy). V roce 1968 byla předána z klatovského okresního muzea jedna kniha datovaná rokem 1808 - jedná se nepochybně o kabreum z roku 1807 (KP 1/68). Asi koncem šedesátých let byly převzaty pozemkové knihy ze Státního ústředního archivu (jakožto nástupce Archivu země České, do nějž byly soustředěny od okresních soudů na základě usnesení z let 1934-1937; při tomto předávání od okresních soudů bylo také provedeno jejich základní uspořádání). Ve Státním oblastním archivu v Plzni následně proběhla katalogizace pozemkových knih a v roce 1972 byly obytecké pozemkové knihy delimitovány z plzeňské centrály do Klatov do fondu Velkostatek Obytce. V roce 1975 přibyly dle záznamu v přírůstkové knize soudní spisy (jeden karton se spisy z let 1833-1840), předané ze SOA Třeboň (KP 2/75). Lze zmínit, že jak prozatímní rukopisný inventář tak Průvodce po archivních fondech SOA Plzeň vydaný roku 1975 mezi materiály fondu Vs Obytce uvádí též repertář z let 1757-1850, který je v současnosti nezvěstný.

V roce 2009 byl fond přestěhován z pobočky Klatovy na pracoviště Klášter. Při revizi provedené po přestěhování bylo ve fondu evidováno celkem 22 úředních knih, 1 protokol, 3 kartony, 7 map a 2 balíky; nebyl dohledán zmiňovaný repertář. Při pořádání fondu pak byl upřesněn počet map, kterých bylo nalezeno celkem osm.

Fond Velkostatek Obytce časově zabírá období let 1732-1939. Jedná se o pouhý zlomek původní registratury, jejíž naprostá většina byla jednak v roce 1926 a jednak na přelomu čtyřicátých a padesátých let 20. století včleněna do fondu Maltézští rytíři - české velkopřevorství, Praha, uloženého v současnosti v Národním archivu v Praze. Lze též zmínit, že pracovníci Okresního vlastivědného muzea Dr. Hostaše v Klatovech nevyklučují, že bude v budoucnu mezi tam uloženými písemnostmi nalezen také materiál náležející k Vs Obytce. Ostatní jednotlivé ztráty byly popsány nahoře.

K uspořádání a inventarizaci fondu bylo přikročeno v červenci 2010. Knihy a spisy byly seřazeny v souladu s Metodickým pokynem ředitele SOA Plzeň pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek z roku 2010. Při pořádání mohlo být vzhledem k torzovitosti dochovaného materiálu využito předchozího registraturního systému jen minimálně. Spisy byly rozděleny na manipulované, nesoucí starší ukládací značky - výhradně pozůstalosti, a nemanipulované, postrádající signatury. Obnovit původní uspořádání se pak podařilo jednak u pozemkových knih a jednak u pozůstalostí.

Řada pozemkových knih vedených paralelně pro jednotlivé vsi panství a založená v roce 1773 byla srovnána podle jednoduchých signatur zachycených na hřbetech knih a vycházejících z abecedy od A až po G. Podobně následující pozemkové knihy vedené chronologicky pro všechny vsi najednou a také knihy listin byly v obytné kanceláři označeny za sebou následujícími písmeny abecedy (A-D, A-E). Knihy pozůstalostních řízení nesly signatury v podobě římských číslic (I.-IV.) a také v případě jediné dominikální knihy se setkáváme s jejím označením římskou číslovkou I. Další signatura, uváděná v inventáři v kolonce „Předchozí signatury“, byla do knih na vnitřní stranu jejich předních desek umístěna v době uložení u klatovského okresního soudu. Tato signatura je vždy tvořena otiskem razítka s textem *Okresní soud v Klatovech* a arabskou číslicí psanou barevnou tužkou. Třetí signatura tvořená slovem *Klatovy* a arabskou číslicí byla knihám přiřazena při převzetí Archivem země České od okresních soudů v rámci jejich základního uspořádání.

Uspořádání dle dochovaných signatur bylo zachováno také v případě pozůstalostí. Signatury předkládaným inventářem přejaté však patrně pocházejí až z doby po zániku patrimoniální správy a vznikly u okresního soudu (viz výše v kapitole II.). Na tomto místě je třeba upozornit, že před uspořádáním se ve fondu Vs Obytce nacházely pozůstalosti jednak ve třech kartonech, nesoucích razítko OS Klatovy a čísla 667-669, a jednak ve fasciklu jinak nemanipulovaných spisů. Kartony označené OS Klatovy se do archivu dostaly od okresního soudu v Klatovech coby součást fondu

Okresní soud Klatovy, a to zřejmě už v druhé polovině roku 1949. Po převzetí byly z fondu OS Klatovy vyřazeny spisy z doby před rokem 1850 a ty vztahující se k obytecké patrimoniální nesporné soudní agendě byly včleněny do fondu Vs Obytce. Fascikl nacházející se mezi nemanipulovanými spisy postrádal jakoukoli identifikaci staršího místa uložení v archivu. V kartonech se značkou OS Klatovy byly pozůstalosti z let 1822-1832 a 1837-1843 se signaturami 3-a fasc. VII/175-205, 3-a fasc. VIII/206-246, 3-a fasc. IX/247-277, 3-a fasc. XI/312-354. V balíku nemanipulovaných spisů pak byl mezi dalšími materiály nalezen právě ten jeden chybějící fascikl pozůstalostí se signaturou 3-a fasc. X/278-311, vyplňující mezeru let 1833-1835. Tento jeden fascikl, nesoucí stejné tři řady ukládacích značek jako pozůstalosti ze tří kartonů OS Klatovy a evidentně tvořící jejich nedílnou součást, byl proto zařazen mezi manipulované spisy na odpovídající místo.

Z úředních knih je třeba upozornit na kabreum komendy Obytce z roku 1807, obsahující mimo vlastní hospodářskou agendu (viz níže v kapitole IV.) také dvě allegata A a B, a to jednak jazykově latinskou bulu velkopřevorství řádu z 21. června 1806 pověřující stanovenou komisi k meliorační vizitaci obytecké komendy, a jednak list z 22. září 1807, jímž krajské město Klatovy potvrzuje obyteckého justiciára Franze Wellnera jako řádně zkoušeného soudního úředníka. Obě tyto jednotliviny byly ponechány na svém původním místě, tj. vloženy do knihy, neboť jsou na ně v textu knihy přímo odkazy jako na přílohy. Kniha sama byla v inventáři přiřazena pod dominikální agendu, ačkoli obsahuje i řadu údajů z přenesené agendy veřejné, protože její pořízení bylo primárně iniciováno potřebami majitele statku.

Priora, uváděná v rubrice časového rozsahu úředních knih, znamenají výskyt opisů starších dokumentů. V případě spisové agendy se setkáváme s klasickými priory a posteriori, tedy dříve, resp. později vzniklými písemnostmi přiřazenými ke spisu.

Archiválie uložené ve fondu Vs Obytce jsou jazykově české a německé, jen v ojedinělém případě se objevuje latina.

Při pořádání nebylo z fondu skartováno, fyzický stav je dobrý. Do I. kategorie se řadí veškeré pozemkové knihy, dále kabreum z roku 1807 a rukopisná přehledová mapa panství z první třetiny 19. století. Vzhledem k malému rozsahu fondu bylo v inventáři upuštěno od tvorby rejstříků.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Z hlediska významu dochovaných archiválií ve fondu Vs Obytce se mezi knihami na první místo řadí kniha ev. j. K 1: kabreum komendy Obytce z roku 1807. Slovníček archivní terminologie pro zemědělsko-lesnické archivy definuje kabreum (*cabraeum*) slovy: „popis panství (zvláště u maltských statků) zahrnující správu poddaných i správu hospodářskou, do jisté míry též urbář; v druhé části se k němu připojovala ‚melioramenta‘, ‚meliorační proces‘, t. j. nálezy vizitační komise o výsledcích správy panství a jeho zlepšení s přehledy výnosu za některého člena řádu“.

Zatímco v pražském archivu maltézského velkopřevorství se dochovala spisová agenda k melioraci provedené v roce 1807,²³) v obyveckém archivu zůstal výsledný elaborát - kabreum. Tato samostatná kniha, nadepsaná na sotva čitelném štítku na hřbetě jako *Melioramenten Ausweiß des Komenda Guths Obitz vom Jahre 1807* a v textu samém na více místech označená jako kabreum s melioračním výkazem (*Cabraeum und Melioramenten- Ausweissdocument; Melioramenten samt Cabraeum*), obsahuje velice podrobný popis komendy Obytce k roku 1807.

Jsou zde oddíly popisující polohu a hranice panství, instituce (církve, školství, péče o chudé, soudní správa, vrchnostenská kancelář a její registratura, sirotčí a daňová agenda), dále jsou součástí popisy a inventáře jednotlivých vrchnostenských i patronátních budov, popisy poddanských vsí, výčet poddanských robot a urbariálních povinností, popisy vrchnostenských hospodářských dvorů, mlýnů, židovského osídlení, pivovaru a pivovarnictví, palíren pálenky a potaše (*Flusshaus*), ovčínů, polností, luk, dobytka, zahrad, rybníků a rybáren, lesnictví a loveckých revírů, cihelny a vápenky, přehled zásob v sýpkách, soli, stavebního materiálu atd. Součástí jsou dále pečeti stvrzené zápisy o obnově hranic s jednotlivými sousedy, opisy některých starších dokumentů týkajících se majetku komendy a patronátních institucí, výtah z účtů komendy za období 1791-1807 nebo třeba dotazník položený rychtářům a šafářům panství se záznamem jejich odpovědí. Důležitou část kabrea pak v souladu s heslem Slovníčku archivní terminologie tvoří meliorační výkaz o zlepšení na panství za držby hraběte Kajetána Thun-Hohensteina, podepsaný k tomu ustanoveným vizitačním komisařem - maltézským komendátorem Karlem říšským hrabětem von Morzin. V knize jsou navíc vložena dvě allegata A a B, a to jednak jazykově latinská bula velkopřevorství řádu z 21. června 1806 pověřující stanovenou komisi k meliorační vizitaci obyvecké komendy, a jednak list z 22. září 1807, jímž krajské město Klatovy potvrzuje obyveckého justiciára Franze Wellnera jako řádně zkoušeného soudního úředníka.

Kniha K 1, tvořící jako jediná zástupce dominikální agendy ve fondu Vs Obytce, představuje lapidární pramen pro podobu statku a panství Obytce na počátku devatenáctého století a její vytěžení poskytne badateli neobyčejně podrobný obraz jak hmotných tak správních reálií celé komendy k roku 1807.

Pro badatele v historické topografii a genealogii budou přínosné pozemkové knihy, jejichž zápisy dokumentují změny pozemkové držby na statku Obytce od osmnáctého století. Pro dominikál se dochovala jediná kniha (K 2) zabírající období let 1732-1823, pro rustikál máme k dispozici relativně úplnou řadu knih od sedmdesátých let 18. stol. do druhé poloviny století devatenáctého. Nejstarší dochovaná řada rustikálních knih byla vedena samostatně pro jednotlivé obce, výjimečně pro dvě obce najednou (Hoštice a Hoštičky; Kvaslice a Vítkovice), a byla zřejmě jednorázově založena v roce 1773, i když zápisy do knih byly zahájeny až s jistým odstupem (v některých případech i desetiletí). Na současné založení všech těchto knih najednou poukazují papírové štítky, dochované na předních deskách několika z nich (K 4, K 5, K 6, K 8), které shodně informují, že se jedná o *Grundt Buch Über verkaufte Rural Gründe und Häüsser bey dem zu der F. Hoch Reichs Gräffl. Vigiliu Basiliu Thunnischen Maltheser Ordens Ritterl. Commenda Obytz gehörigen Dörf [název obce] verfasst Anno 1773*. Vedení této paralelní řady knih pro každou ves zvláště pak bylo oficiálně ukončeno v roce 1808 a nahrazeno pozemkovými knihami určenými pro všechny vsi panství zároveň v chronologické řadě.

U dochovaných spisů je třeba upozornit na význam nemanipulovaných spisů i. č. 25, které obsahují dokumentaci k prodeji panství svobodným pánem Ignácem von Unwerth řádu maltézských rytířů, zastoupenému hrabětem Vigiliem Basiliem Thun-Hohenstein, prvním komturem obytecké komendy. Kromě kupní smlouvy, doprovázené mj. též dílčím inventářem mobiliáře obyteckého zámku z roku 1749, jsou zde zachovány hlavně doklady o splácení trhové sumy za panství Obytce až do roku 1772. Je až s podivem, že si tuto agendu johanité neodvezli v roce 1926 do svého pražského archivu spolu s ostatními archiváliemi týkajícími se komendy.²⁴⁾

Za zmínku stojí též nedatovaná rukopisná přehledová mapa panství, nakreslená patrně někdy v první třetině devatenáctého století kadetem Georgem Bachem von Klarenbach, která nabízí pohled na panství Obytce ještě před mapováním stabilního katastru. Další kartografický materiál představují katastrální mapy vsí Hoštiček s Hošticemi, Kvaslic s osadou Vítkovice a Myslovic z konce 19. století a porostní mapy velkostatku Obytce z dob po pozemkové reformě, z let 1929 a 1939. Jedna porostní mapa z roku 1939 také poskytuje náhled na lesní plánování velkostatku pro následující dekádu (i. č. 36).

Z registraturních pomůcek se bohužel dochoval pouze jediný podací protokol, a to pro politickou agendu z roku 1843. Dále se ve fondu nachází zlomky soudní a sirotčí agendy, předávané Okresnímu soudu v Klatovech v polovině 19. století, mezi nimiž figuruje též soupis knih soudu předaných. Dochované pozůstalosti z let 1822-1843 mohou doplnit genealogické údaje z pozemkových knih, smutný náhled do kriminality v polovině 19. století nabízí spis z vyšetřování vražedkyně Anny Prantové z Hoštic.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení pomůcky

Fond Velkostatek Obytce byl uspořádán v červenci až říjnu 2010 ve Státním oblastním archivu v Plzni, pobočka Klášter Marií Waskovou. Inventář sestavila a úvod k němu napsala v témže období Marie Wasková. Pomůcka byla vyhotovena v programu Janus Archiv.

V Klášteře 9. května 2011

PhDr. Marie Wasková

Poznámky

1. Jak František Palacký, tak Josef Sommer ve svých topografiích uvádějí tento mlýn jako součást vsi Slavošovic. Mapování stabilního katastru z roku 1837 však Činovec zachycuje na katastru vsi Bolešiny (http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/cio/0346-1/0346-1-004_index.html). Dnes stojí samota Činovec na k.ú. Bolešiny, č. o. Bolešiny.
2. Od konce 16. stol. do druhé poloviny 17. století však byly Hoštice od Obytců opět odděleny.
3. Později opět odprodány, v době berní ruly však již byly znovu součástí velkostatku Obytce.
4. Roku 1562 Hoštičky opět odprodal a také Vítkovice byly v druhé polovině 16. stol. v držení jiného rodu než Obyteckých.
5. Roku 1615 opět prodány mimo rod Obyteckých, než se někdy před rokem k roku 1685 k velkostatku Obytce definitivně vrátily.
6. Na zvonu v obytecké kapli sv. Barbory byl vylit letopočet 1651 společně se jménem Maxmiliána Koce z Dobrše a jeho manželky Anny Elišky. Lze předpokládat, že věnování zvonu kapli (nově založené) se neodehrálo před koupí statku.
7. Dvě složení a pilu měl na obyteckém panství pouze Činovec, který ale nepatřil ke vsi Obytce. Srv. pozn. č. 1.
8. V nejstarší dochované pozemkové knize je zachycena pozdější smlouva z r. 1793, již kupuje obytecký žid v ochraně (*Schutzjude*) od vrchnosti vinopalnu i flusárnu v Obytcích.
9. Kabreum z roku 1807 však jmenuje vrchnostenský hospodářský dvůr v Hošticích.
10. Podle Palackého, vycházejícího ze sčítání z roku 1843, je uváděno 589 obyvatel.
11. Palacký eviduje 340 osob.
12. Podle Palackého tu stálo 51 domů a žilo 359 obyvatel.
13. Opět Palacký uvádí 50 domů a 422 obyvatel.
14. Kabreum z roku 1807 tu ještě uvádí panský ovčín.
15. Palacký ale uvádí už 20 domů a 180 obyvatel!
16. Tady je Palacký se Sommerem téměř zajedno, jen obyvatel napočítal 68.
17. Podle Palackého 150 obyvatel.
18. Kabreum z roku 1807 tu uvádí také panský ovčín. Patrně panské ovčiny v Myslovicích a Hoštičkách v první třetině 19. stol. zanikly.
19. Dle Palackého obyvatel 272.
20. Palacký uvádí 206 obyvatel.
21. Viz pozn. č. 1.
22. Patrně kvůli tomuto včlenění do maltézského archivu nebyl fond Vs Obytce uveden v soupisu archivů, uložených v OAZ Orlík k 31. prosinci 1951, takže asi začátkem roku 1954 vznikla v oblastním archivu v Horšovském Týně po obyteckém fondu sháňka s obavou, že byl ztracen.
23. NA, Maltézští rytíři - české velkopřevorství, Praha, i. č. 1863, 1864, sign. 17/c/1, 17/c/2, Meliorace 1807, kart. 844, 845.
24. V archivu johanitů v Praze se jinak dochovala dokumentace k založení komendy Obytce. NA, Maltézští rytíři - české velkopřevorství, Praha, i. č. 1857, sign. 1-3/1-7, Záležitosti založení komendy Obytce - původně Thunovské rodinné komendy (založení, meliorace, držba ap.) 18.-19. stol., kart. 654.

Seznam použitých pramenů a literatury

- Codex diplomaticus et epistolarius regni Bohemiae*. Tomus II. Edidit Gustavus FRIEDRICH. Pragae 1912, 422₁₀
- EMLER, Josef (hrsg.). *Ein Bernaregister des Pilsner Kreises vom Jahre 1379*. Praha 1876, s. 11.
- ČADKOVÁ, Iva - ZAHRADNÍKOVÁ, Magda (zprac.). *Berní rula*, svazek 24. Kraj Plzeňský. Praha 2002, s. 511-514
- ČERNÝ, Václav. *Slovníček archivní terminologie II : Názvosloví pro zemědělsko-lesnické archivy*. Ministerstvo vnitra - archivní správa 1955, s. 34
- DOSKOČIL, Karel (ed.). *Berní rula*, svazek 2 : Popis Čech r. 1654. I. díl. Praha 1953, s. 438
- FANTA, Gustav. *Statistik und Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes und der Landwirtschaftlichen Industrien Böhmens*. Prag 1891, s. 378
- Handbuch des Königreiches Böhmen für das Jahr 1846*. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften. Prag, s. 236
- KLAR, Paul Aloys. *Böhmens grosser Grundbesitz wie dieser in der königlichen Landtafel inneliest*. Prag und Leipzig 1856, s. 61
- PALACKÝ, František. *Popis království Českého čili podrobné poznamenání všech dosavadních krajůw, panství, statkůw, měst, městeček a wesnic, někdejších hradůw, twrzí, též samot a zpustlých osad mnohých w zemi České, s udáním jejich obywatelstwa dle popisu r. MDCCCXLII vykonaného*. Praha 1848, s. 365
- PROFOUS, Antonín - SVOBODA, Jan. *Místní jména v Čechách : jejich vznik, původní význam a změny*. Díly I. -IV. Praha 1949-1957
- PROCHÁZKA, Joh. F. *Topografisch-Statistischer Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen...* Prag 1880, s. 249
- PROCHÁZKA, Joh. F. *Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen...* Prag 1887, s. 186
- PROCHÁZKA, Joh. F. *Topographisch-Statistischer Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen ...* Prag 1891, s. 378
- SEDLÁČEK, August. *Hrady, Zámky a tvrze království Českého IX : Domažlicko a Klatovsko*. Praha 1893, s. 166-167, 238
- Seznam sdružených lesních správ v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. (Dle stavu z roku 1935) : Verzeichnis der vereinigten Forstverwaltungen in Böhmen, Mähren und Schlesien. (Nach dem Stande vom Jahre 1935)*. Vyd. Ústřední výbor Volných sdružení lesních správ v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, Praha, s. 20

SCHALLER, Jaroslaus. *Topographie des Königreichs Böhmen, darinn alle Städte, Flecken, Herrschaften, Schlösser, Landgüter, Edelsitze, Klöster, Dörfer, wie auch verfallene Schlösser und Städte unter den ehemaligen, und jetzigen Benennungen samt ihren Merkwürdigkeiten. Zwölfter Theil. Klattauer Kreis. Prag und Wien 1789, s. 160-162*

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Jahr 1805... Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 160

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Schaltjahr 1812. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 157

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Schaltjahr 1820. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 339

Schematismus des Königreiches Böhmen für das Jahr 1827. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 296

Schematismus des Königreiches Böhmen für das Schalt-Jahr 1828. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 297

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Jahr 1829. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 190

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Jahr 1830. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 193

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Jahr 1835. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 189

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Jahr 1837. Herausgegeben von der k. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften... Prag, s. 180

SOMMER, Johann Gottfried. *Das Königreich Böhmen : statistisch-topographisch dargestellt.* Bd. 7. Klattauer Kreis. Prag 1839, s. 14-17, 269

Tereziánský katastr český. Svazek 2. Rustikál (kraje K - Ž) : Sumář a rejstřík. CHALUPA, Aleš - LIŠKOVÁ, Marie - NUHLÍČEK, Josef - RAJTORAL, František (ed.), Praha 1966, č. 650

Tereziánský katastr český. Svazek 3. Dominikál. BURDOVÁ, Pavla - CULKOVÁ, Dagmar - ČÁŇOVÁ, Eliška - LIŠKOVÁ, Marie - RAJTORAL, František (ed.). Praha 1970, č. 650

TITTEL, Ignaz. *Schematismus des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter...* Prag 1900, s. 642

TITTEL, Ignaz. *Schematismus und Statistik des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter im Königreiche Böhmen...* Prag 1906, s. 699

TRAJER, Johann. *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis.* Budweis 1862, s. 205

ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrže Klatovska.* Praha 2004, s. 174-176

VOŽENÍLEK, Jan. *Předběžné výsledky československé pozemkové reformy : země Česká a Moravsko-slezská*. Praha 1930, s. 56

Příloha č. 1. Seznam použitých zkratk

č. o. - část obce

červ. - červená

čp. - číslo popisné

graf. měř. - grafické měřítko

kart. - karton

kolor. - kolorovaná

KP - přírůstkové číslo v knize přírůstků

k. ú. - katastrální území

měř. - měřítko

NA - Národní archiv

OAZ Orlická n. Vltavou - Oblastní archiv zemědělský (později Zemědělsko-lesnický archiv)
v Orlicku nad Vltavou

obyč. - obyčejná

okr. - okres

OS Klatovy - Okresní soud Klatovy

poč. - počátek

SOA- Státní oblastní archiv

Příloha č. 2. Dnešní a německá či již nepoužívaná znění místních jmen

<i>Dnešní znění</i>	<i>Německé či nepoužívané znění</i>
Bolešiny, okr. Klatovy	Boleschin, Bolešín
Činovec, samota čp. 52 na k.ú. Bolešiny, okr. Klatovy	Czinowetz, Činowetz
Hoštice, č. o. Mochtín, okr. Klatovy	Gross-Hoschticz, Hoštice Veliké, Velký Hoštice
Hoštičky, č. o. Mochtín, okr. Klatovy	Klein-Hoschticz, Malý Hoštice
Kroměždice, č. o. Bolešiny, okr. Klatovy	Kroměřlice, Kroměřtice, Kroměžlice, Kromieržlicz, Kromieřtitz, Kromyžejce
Kvaslice, č. o. Klatovy, okr. Klatovy	Kvašlice, Kwaschlitz, Quaschlitz, Kwaslice
Kydliny, č. o. Klatovy, okr. Klatovy	Kidlin, Kydlin, Keyhany
Myslovice, okr. Klatovy	Mislowitz, Misłowicze
Obytce, okr. Klatovy	Obitz, Wobitz, Vobice, Wobicze
Vítkovice, č. o. Klatovy, okr. Klatovy	Witkowitz, Litkovicce
<i>Německé či nepoužívané znění</i>	<i>Dnešní znění</i>
Boleschin, Bolešín	Bolešiny, okr. Klatovy
Činowetz, Czinowetz	Činovec, samota čp. 52 na k.ú. Bolešiny, okr. Klatovy
Gross-Hoschticz	Hoštice, č. o. Mochtín, okr. Klatovy
Hoštice Veliké	Hoštice, č. o. Mochtín, okr. Klatovy
Keyhany	Kydliny, č. o. Klatovy, okr. Klatovy
Kidlin	Kydliny, č. o. Klatovy, okr. Klatovy
Klein-Hoschticz,	Hoštičky, č. o. Mochtín, okr. Klatovy

Kromieržlicz, Kromieřtitz, Kroměřlice,
Kroměřtice, Kroměřlice, Kromyžejece

Kvařlice, Kwaschlitz, Kwaslice

Kydlin

Litkovice

Malý Hořtice

Mislowitz, Mislowicze

Obitz

Quaschlitz

Velký Hořtice

Vobice

Witkowitz

Wobicze, Wobitz

Kroměždice, ř. o. Boleřiny, okr. Klatovy

Kvaslice, ř. o. Klatovy, okr. Klatovy

Kydliny, ř. o. Klatovy, okr. Klatovy

Vítkovice, ř. o. Klatovy, okr. Klatovy

Hořtičky, ř. o. Mochtín, okr. Klatovy

Myslovice, okr. Klatovy

Obytce, okr. Klatovy

Kvaslice, ř. o. Klatovy, okr. Klatovy

Hořtice, ř. o. Mochtín, okr. Klatovy

Obytce, okr. Klatovy

Vítkovice, ř. o. Klatovy, okr. Klatovy

Obytce, okr. Klatovy

Příloha č. 3. Tzv. archivní inventář vrchnostenské kanceláře obsažený v popisu velkostatku z roku 1807 jako příloha 19

Commenda

Nro 19

Obitz

Archivs Inventarium

Der Amtskanzley Obbesagter Commenda

Fachs.

Nro:

In Contributionale

- I. *Contributions Geld und Getreid Rechnungen
Contributions Geld und Getreid Liqidationen
Mängeln und Finalien.*
- II. *Robotschuldigkeiten, Urbarialzinß und Robot Reluition, Beschwerden der
Unterthanen in Steüersachen, dann andere Praegravations Klagen und Strafprotokolle.*
- III. *Feüer - Wetter und Wasserschaden Liqidationen, Ratificationen und Concurrenz
wegen denselben.*
- IV. *Steuer Regulirungs Elaborationen, und derlei Fassionbücher*
- V. *Grundzertheilungen, Einkauf - Verkauf, Verwechslungen und Abstiftungen*

Publicum et Politicum

- I. *K. k. Patente und Verordnunngen de anno 1720 bis inclusive 1806.*
- II. *Dtto*
- III. *Dtto*
- IV. *Dtto*
- V. *Dtto*
- VI. *Dtto*
- VII. *Dtto*
- VIII. *Vierteljährige Chronologische Auszüge der ergangenen hohen Verordnungen und
diesfällige Indices.*
- IX. *K. k. Kreisämtliche Missiven und Aufträge diese Comenda betreffend, sammt
Veranlassungen.*

- X. *Polizeianstalten, Richter anstellungen, Schub und Vagabunden anliegenheiten. Politische Verbrechen samt Abhandlungen, dann Judenangelegenheiten.*
- XI. *Mannschaftsbücher, Dienstprotokolle, Entlaßscheine, Interventional schreiben, Pässe und sonstige Consense, dann Ein- und Auswanderungen.*
- XII. *Einreichungsprotokolle und Repertorien, in Publicis et Politicis.*
- XIII. *Periodische Berichte und verschiedene Tabellen in das k. Kreisamt.*

Diaetale

- I. *Obrigkeitliche und Unterthänige bekanntniß Tabellen, dann Rectificatorische Urkunden.*

Comerciale

- I. *Handlungs und Hausirungsbefugniß, dann Zunftssachen, Comercial Gewörbs Vergleichen, u. d. g.*

Cammerale

- I. *Jüdische Consumo, Vermögenssteuer, dann Ansiedlungen, Heürathen und Familien betrefend.*
- II. *Erbsteuer, Mortuarium, Abfahrtsgehd und sonstige Aerarial angelegenheiten.*

Militare

- I. *Conscribtionsbücher Elaboraten, Beurlaubung, Entlassung, Assentlisten, Pässe, Invaliden Versorgung und Dessertionen.*
- II. *Verpflegungs, Lieferungs, Vorspann und Quartiersachen.*

Amtskästen

Alte und Neue Grund, dann Gesetzbücher, Wirtschafts Rechnungen und sonstige Miscelanien.

Commenda Obitz den 31ten August 1807

Johann Schütz
Verwalter

Inventární seznam

I. KNIHY**A) Dominikální agenda**

1	Kabreum (popis statku)
(Melioramenten Ausweiss des Komenda Guths
Obitz vom Jahre 1807)

Německy, latinsky; 24,5 x 37 cm; vazba původní,
lepenkové desky potažené hnědě mořenou usní,
zavazování lněnými tkanicemi (na středu přední
desky vyznačena maltézská hvězda; řada listů volně
vložených) | (1791) 1807 (1808) | K 1 |
|---|---|--------------------|-----|

B) Přenesená agenda**Soudní agenda**

2	Klatovy 502 Dominikální pozemková kniha obcí Bolešiny,
Hoštice, Hoštičky, Kvaslice, Kydliny, Myslovice,
Obytce, Vítkovice a mlýnu Činovec
(Obitzer. Dom. Grundbuch Nro I.)

Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní,
lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy
potaženy hnědě mořenou usní, zavazování lněnými
tkanicemi; jmenný rejstřík

Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 259 | 1732-1823 | K 2 |
| 3 | Klatovy 505 Pozemková kniha obce Bolešiny
([Grun]t Buch de[s Do]rfes [Bole]schin; Bol[---]
G[---] [A])

Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní,
lepenkové desky potažené novějším papírem, hřbet a
rohy kůží; jmenný rejstřík; původní názvy knihy
uvedeny na dvou vzájemně přelepených a částečně
poškozených štítcích na hřbetu knihy

Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 273 | (1775) 1776-1855 | K 3 |

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
4	Klatovy 506	<p>Pozemková kniha obcí Hoštice a Hoštičky (Grundt Buch Über verkaufte Ruralgründe und Häuser bey denen zu der F. Hoch Reichs Gräffl. Vigiliu Basiliu Thunnischen Maltheser Ordens Ritterl. Commenda Obytz gehörigen Dörfern Gross und Klein Hoschtytz verfasst Anno 1773; [H]ost. Gr & K B)</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 274</p>	1789-1806	K 4
5	Klatovy 509	<p>Pozemková kniha obce Myslovice (Grundt Buch Über Verkaufte Rural Gründe und Häuser bey dem zu der F. Hoch Reichs Gräffl. Vigiliu Basiliu Thunnischen Maltheser Ordens Ritterl. Commenda Obytz gehörigen Dörf Myslowytz verfasst Anno 1773; Myslowic. Gb. C.)</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 277</p>	1774-1808	K 5
6	Klatovy 503	<p>Pozemková kniha obce Obytce (G. B. [D.]</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené novějším papírem, hřbet a rohy kůží; jmenný rejstřík; štítek s názvem knihy na hřbetě poškozen</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 260</p>	1789-1810	K 6
7	Klatovy 510	<p>Pozemková kniha obcí Kvaslice a Vítkovice (Grundt Buch Über verkaufte Ruralgründe und Häuser bey denen zu der F. Hoch Reichs Gräffl. Vigiliu Basiliu Thunnischen Maltheser Ordens Ritterl. Commenda Obytz gehörigen Dörfern Wytkowytz und Kwaschlytz verfasst Anno 1773; [Wit]kow und Quaslic Gb. E)</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 278</p>	1791-1813	K 7

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
8	Klatovy 508	<p>Pozemková kniha obce Kydliny ([Gr]undt[buch des] Dorfes [Kidlin]; Ky[---] G[---] [F])</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené novějším papírem, hřbet a rohy kůží; jmenný rejstřík; původní názvy knihy uvedeny na dvou vzájemně přelepených a částečně poškozených štítcích na hřbetu knihy</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 276</p>	1783-1811	K 8
9	Klatovy 507	<p>Pozemková kniha obce Kroměždice (Grundt Buch Über Verkaufte Rural gründe und Häuser bey dem zu der F. Hoch Reichs Gräffl. Vigilii Basili Thunnischen Maltheser Ordens Ritterl. Commenda Obytz gehörigen Dörf Kromnieržlitz verfasst Anno 1773; Kromžlic Gb [G])</p> <p>Česky, německy; 25 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík; štítek na hřbetě knihy s kratším nadpisem poškozen</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 275</p>	1774-1806	K 9
10	Klatovy 504	<p>Pozemková kniha obcí Bolešiny, Hoštice, Hoštičky, Kroměždice, Kvaslice, Kydliny, Myslovice, Obytce, Vítkovice (Gut Obi. G. B. A)</p> <p>Česky, německy; 25 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 261</p>	(1803) 1809-1821	K 10
11	Klatovy 522	<p>Pozemková kniha obcí Bolešiny, Hoštice, Hoštičky, Kroměždice, Kvaslice, Kydliny, Myslovice, Obytce, Vítkovice a mlýnu Činovec (Gut Ob[.] G. B. B.)</p> <p>Česky, německy; 25,5 x 39 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 269</p>	(1817) 1820-1834	K 11

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
12	Klatovy 523	<p>Pozemková kniha obcí Bolešiny, Hoštice, Hoštičky, Kroměždice, Kvaslice, Kydliny, Myslovice, Obytce, Vítkovice a mlýnu Činovec (Gut Obitzer Grundbuch Litt. C.)</p> <p>Česky, německy; 25,5 x 38,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 270</p>	(1826) 1834-1842	K 12
13	Klatovy 524	<p>Pozemková kniha obcí Bolešiny, Hoštice, Hoštičky, Kroměždice, Kvaslice, Kydliny, Myslovice, Obytce, Vítkovice (Gut Obic GB. D.)</p> <p>Česky, německy; 26,5 x 40 cm; vazba novodobá, polokožená; jmenný rejstřík; původní název, který býval vyznačen na hřbetním štítku původní vazby, je zachycen na katalogizační kartě pozemkové knihy, pořízené cca v 70. letech 20. stol.</p>	(1831) 1842-1864	K 13
14	Klatovy 511	<p>Kniha pozůstalostních řízení (Abhandlungs-Buch No I)</p> <p>Česky, německy; 25 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: No I, Okresní soud v Klatovech 255</p>	1788-1816	K 14
15	Klatovy 512	<p>Kniha pozůstalostních řízení (Abhandlungs-Buch No II)</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 256</p>	1816-1831	K 15
16	Klatovy 513	<p>Kniha pozůstalostních řízení (Abhandlungs-Buch No III)</p> <p>Česky, německy; 25 x 38,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 257</p>	(1829) 1831-1840	K 16

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
17	Klatovy 514	<p>Kniha pozůstalostních řízení (Abhandlungs-Buch No IV)</p> <p>Česky, německy; 25 x 39,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 258</p>	1840-1881	K 17
18	Klatovy 515	<p>Kniha listin ([Gu]t Ob[ic]z] Urkun[den] B. A.)</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 38 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 262</p>	(1796) 1806-1819	K 18
19	Klatovy 516	<p>Kniha listin (Gut Obicz Urkundenbuch [---] L[---]; [Ob]ic [Ur]kdb. B.)</p> <p>Česky, německy; 24,5 x 39,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík; původní názvy knihy uvedeny na dvou vzájemně přelepených a částečně poškozených štítcích na hřbetu knihy</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 263</p>	(1791) 1819-1828	K 19
20	Klatovy 517	<p>Kniha listin (Gut Obitzer Urkunden-Buch. LIT: C.)</p> <p>Česky, německy; 25 x 38,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 264</p>	(1797) 1828-1837	K 20
21	Klatovy 518	<p>Kniha listin (Kommenda Gut Obitzer Urkunden-Buch. LIT: D.)</p> <p>Česky, německy; 25,5 x 38,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík</p> <p>Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 265</p>	(1793) 1837-1842	K 21

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
22	Klatovy 519	Kniha listin (Obic. [Ur]kdb. E.) Česky, německy; 26 x 41 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi; jmenný rejstřík Předchozí sign.: Okresní soud v Klatovech 266	(1806) 1842-1851	K 22

II. SPISOVÝ MATERIÁL

A) Registraturní pomůcky

23		Podací protokol politické agendy (Commende Obitz Einreichungsprotocoll in Politico pro Anno 1843) Německy; 22,5 x 33,5 cm; vazba původní, lepenkové desky potažené papírem, hřbet a rohy kůží, zavazování lněnými tkanicemi	1843	R 1
----	--	---	------	-----

B) Spisy

1) Manipulované spisy

24	3-a fasc. VII/175-205	Pozůstalosti (chybí 201; mj. pozůstalost polesného Josefa Hudce)	(1791) 1822-1830 (1844)	N 1
24	3-a fasc. VIII/206-246	Pozůstalosti	(1829) 1831 (1840)	N 2
24	3-a fasc. IX/247-277	Pozůstalosti (chybí 250 a 255)	(1824) 1832	N 2
24	3-a fasc. X/278-311	Pozůstalosti (chybí 298)	(1831) 1833-1835	N 3

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
24	3-a fasc. XI/312-354	Pozůstalosti (chybí 316, 317, 328, 339, 341, 343, 350)	(1810) 1837-1843	N 3

2) Nemanipulované spisy

25		Prodej panství řádu maltézských rytířů a splácení kupní ceny (mj. kupní smlouva a dílčí inventář zámku z roku 1749)	1749-1772	N 4
26		Hospodářské záležitosti (ovocnářství, chov dobytka)	1819	N 4
27		Kriminální záležitosti (vyšetřování Anny Prantové /Brandové/ z Hoštic ve věci vraždy dítěte)	1840	N 4
28		Zlomky soudní a sirotčí agendy předávané okresnímu soudu v Klatovech včetně protokolu o předání (v přílohách protokolu mj. soupis pozemkových knih)	(1836) 1849-1851	N 4

III. MAPY

A) Přehledové mapy

29		Přehledová mapa panství Obytce (Plan der Commende Obitz) Georg Bach von Klarenbach, k.k. Kadet von Baron Hocheneg Infanterie-Regiment; graf. měř. v krocích (64 mm = 200 kroků); kolorovaná kresba; papír na plátně; 4 listy; 1. list (1.te Sektion. Mayerhof Kidlin) 59,5 x 60 cm, 2. list (2.te Sektion. Mayerhof Mislowitz) 59,5 x 60 cm, 3. list (3.te Sektion. Mayerhof Obitz und Klein Hoschtitz) 59,5 x 60 cm, 4. list (4.te Sektion. Mayerhof Kwaschlitz) 59,5 x 60 cm; úplná; nedat.	[1801]-[1830]	M 1
----	--	---	---------------	-----

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
<u>B) Katastrální mapy</u>				
30		<p>Katastrální mapa obce Hoštičky s osadou Hoštice (Hoštice Malé německy Hoschtitz Klein s osadou Hoštice Velké v Čechách. Berniční okres klatovský)</p> <p>Autor neuveden, revidoval Stuchlý; 1 : 2880; kolorovaná litografie; papír na plátně; 2 listy; 1. list (2) 62,5 x 78,5 cm, 2. list (3) 63 x 39,5 cm, neúplná řada (původně 4 listy)</p>	1895	M 2
31		<p>Katastrální mapa obce Kvaslice s osadou Vítkovice (Kvášlice s osadou Vítkovice v Čechách. Berniční okres klatovský)</p> <p>Autor neuveden, revidoval Stuchlý; 1 : 2880; kolorovaná litografie; papír na plátně; 3 listy; 1. list (1, 2) 78 x 63 cm, 2. list (3) 62,5 x 50,5 cm, 3. list (4) 63 x 28 cm, úplná</p>	1895	M 3
32		<p>Katastrální mapa obce Myslovice (Myslovice v Čechách. Berniční okres Klatovy)</p> <p>Autor neuveden, revidoval Stuchlý; 1 : 2880; kolorovaná litografie; papír na plátně; 3 listy; 1. list (1, 4) 79 x 62 cm, 2. list (2, 5) 79 x 62,5 cm, 3. list (3) 78,5 x 62 cm, úplná</p>	1895	M 4
<u>C) Lesní mapy</u>				
33		<p>Porostní mapa velkostatku Obytce (Velkostatek Obytce u Klatov. Porostní mapa dle stavu v r. 1929)</p> <p>Lesnicko-technická kancelář Ing. J. Knetla Praha - Vořechovka 441; 1:10 000; tisk s poznámkami obyč. a červ. tužkou; papír; 64 x 40 cm</p>	1929	M 5
34		<p>Porostní mapa velkostatku Obytce (Velkostatek Obytce u Klatov. Porostní mapa dle stavu v r. 1929)</p> <p>Lesnicko-technická kancelář Ing. J. Knetla Praha - Vořechovka 441; 1:10 000; tisk částečně kolorovaný zelenou tužkou; papír; 64 x 40 cm</p>	1929	M 6

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
35		<p>Porostní mapa velkostatku Obytce (Polesí Obytce u Klatov. Porostní mapa dle stavu v r. 1939.)</p> <p>Ing. J. Č.; 1:10 000; světlotisk; papír; 69 x 49 cm</p>	1939	M 7
36		<p>Porostní mapa velkostatku Obytce, mapa mýtného plánu na desetiletí 1939/40-1949/50 (Velkostatek Obytce u Klatov. Porostní mapa dle stavu v r. 1939. Mapa mýtného plánu pro desetiletí 1939/40-1949/50)</p> <p>Lesnicko-technická kancelář Ing. J. Knetla Praha - Vořechovka 441; 1:10 000; kolorovaný tisk; papír; 69 x 49 cm</p>	1939	M 8

Název archivní pomůcky:	Velkostatek Obytce
Časový rozsah:	1732-1939
Počet evidenčních jednotek:	35 (22 úředních knih, 1 podací protokol, 4 kartony, 8 map)
Počet inventárních jednotek:	36
Rozsah v bm:	1,68
Stav ke dni:	9. 5. 2011
Zpracovatel archivního fondu:	PhDr. Marie Wasková
Zpracovatel archivní pomůcky:	PhDr. Marie Wasková
Počet stran:	41
Počet exemplářů:	5
Schválil:	Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni dne 18.5.2011 - č. j. SOAP/006-1263/2011